

1190011

एवमुक्त्वा ततो रामो धनुरादाय वीर्यवान् ॥ लक्ष्मणानुचरस्तस्थौ समुद्रतट्यशरोत्तमं ॥ ३२ ॥ ततः सरक्षोधिपतिर्महात्मारक्षांसितान्याहम
हावलानि ॥ द्वारेषु चर्यागृहगोपुरेषु सुनिर्वृतास्तिष्ठत निर्विशंकाः ॥ ३३ ॥ इहागतं मांसहितं भवद्विर्वनौकसश्छिद्रमिदं विदित्वा ॥ शू
न्यां पुरींदुष्प्रसहां प्रमथ्य प्रधर्षयेयुः सहसा समेताः ॥ ३४ ॥ विसर्जयित्वा सचिवांस्ततस्तान्गतेषुरक्षः सुयथानियोगं ॥ व्यदारयद्धानर
सागरोधं महाझषः पूर्णमिवार्णवौधं ॥ ३५ ॥ तमापतंतं सहसा समीक्ष्य दीनेषु चापं युधिराक्षसेंद्रं ॥ महत्समुत्पात्य महीधराग्रंदुद्रावर
क्षोधिपतिं हरीशः ॥ ३६ ॥ तच्छैलशृंगं बहुवक्षसानुं प्रगृह्य चिक्षेप निशाचराय ॥ तमापतंतं सहसा समीक्ष्य चिच्छेद बाणैस्तपनीयपुं
खैः ॥ ३७ ॥ तस्मिन् प्रवृद्धोत्तमसानुवक्षेशृंगे विदीर्णे पतिते पृथिव्यां ॥ महाहिकल्पं शरमंतकाभं समादधे राक्षसलोकनाथः ॥ ३८ ॥ सतं
गृहीत्वा निलतुल्यवेगं सविस्फुल्लिगज्ज्वलनप्रकाशं ॥ बाणं महेंद्राशनितुल्यवेगं चिक्षेप सुग्रीववधाय रुष्टः ॥ ३९ ॥ ससायकोरावणबाहु
मुक्तः शक्राशनिस्पर्शवपुः प्रकाशं ॥ सुग्रीवमासाद्य विभेदवेगाद्गुहेरिताक्रौंचमिवेंद्रशक्तिः ॥ ४० ॥ ससायकार्तो विपरीतचेताः कूज
न्पृथिव्यां निपपात वीरः ॥ तं वीक्ष्य भूमौ पतितं विसंज्ञने दुःप्रहृष्टायुधियातुधानाः ॥ ४१ ॥ ततो गवाक्षोगवयः सुषेणस्त्वथ र्षभोज्योतिमु
खोनलश्च ॥ शैलान्समुत्पात्य विवृद्धकायाः प्रदुद्रुवुस्तं प्रतिराक्षसेंद्रं ॥ ४२ ॥ तेषां प्रहारान्सचकार मोघान् रक्षोधिपो बाणशतैः शिताग्रैः ॥
तान्वातरेद्रानपि बाणजालैर्विभेदजांबूनद्विचपुंखैः ॥ तेषां नैव शिरः ॥ ४३ ॥ तेषां नैव शिरः ॥ ४३ ॥ मौसपरिवारस्य

119 3 2 11